

բան. Թողէք ձեր ամեն կահ կարասիք, զոնէ ձեր պատիւ պահեցէք:

Իմէր բէկ զհայեր Համիտի բռնութեան շնթարկելու համար իւր ձին հեծաւ, մի զիշերուայ մէջ ամբողջ Շեռեանայ զլիու հայերն ոտի կանգնեցոյց, հաւաքեց Այիզանայ ձորի բարձունքը, կորոշան կամ կռուշան կոչուած վայրը, որ չորս կողմից բարձր լեռներով պաշարուած մի անմերձեալի վայր է: Այս տեղ խմբուած էին ամբողջ հայեր իւրեանց ընտանեօք, որ և ահ ու սարսափ պատած էր իւրեանց:

Համիտ բէկ իւր ձիաւորներով մտաւ Շեռեանայ զլուխ, տեսաւ անմարդաբնակ, աւարի առաւ զիւղացւոց ամեն կահ կարասիքը և անասուններն, նաև լուր յղեց Իմէրին և հայ Մելիքներուն, որ դառնան, հպատակին, ապա թէ ոչ ի սուր մաշելու է:

Հայեր Իմէրի նման ժողովրդասէր մէկն չէին կարող գտնել: որոշեցին և յանձնուեցան նորա կամաց:

— «Աւելի լաւ է, ասացին, պատուով քո իշխանութեանդ տակ մեռնինք, քան համիտի վատ կրից զոհուինք»:

Ժողովուրդը տաս օրի չափ այս ձորը մնաց, շատեր կային որ ամբողջ մի շաբաթ բան չէին կերած, որով շատ մարդիկ անօթութենէ և ցրտէ մեռած են:

Իմէր մի հնար գտաւ, փոխադրեց Մանազկերտի Հասան փաշա զիւղը հայ ժողովուրդն, յանձնեց նոյն ժամանակ իւր հիւրասիրութեամբ անուանի եղող Խչէի ինամոց և կարգադրութեան:

Խչէն մի ամաց չափ 5—600 տուն հայերն իւր անձնական հացով կերակրեց, տակաւ առ տակաւ Մանազկերտի հայ զիւղերու մէջ զեօեղեց, որք մինչև եօթ տարի մնացին: